

kun det, der er Tale om. Vi maa siden tage fat paa en virkelig Lovgivning om samtlige disse Forhold.

Naar man fastholder det Synspunkt, at det kun er nogle Bestemmelser vedrørende Jordfæstelse, at det er en foreløbig Lovgivning, som det gælder om at faa ført igennem for at afhjælpe nogle af de væsentligste Brøst ved de nugældende Bestemmelser, mener jeg, at der er mindre Grund til, hvad det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) gjorde, at sige, at jeg her handlede udelukkende af Hensyn til Præsterne. Der er ikke alene Tale om dem, der er lige saa meget handlet af Hensyn til Befolkningen, idet der er en Del af Befolkningen, der ønsker at være fri for Præsternes Medvirkning ved Begravelsen. Det ærede Medlem har vanskelig ved at forstaa Løve, han har karakteriseret Lovforslaget, han selv stemte for, som meningsløse. Her synes ogsaa at være nogen Begrebsforvirring om, hvem dette Lovforslag skal komme til Gavn: Præsterne eller Befolkningen. Jeg tror, det kommer begge Parter til Gavn, og jeg vilde ønske, at det ærede Medlem kunde se dette.

De Bestemmelser, der her er Tale om, tror jeg ere saadanne, at de kunne føres igennem begge Ting uden alt for store Vanskeligheder. Vil man knytte væsentlig andre Bestemmelser dertil, er jeg, hvor ønskeligt det end kunde være, bange for, at det vil berede Lovforslaget for store Vanskeligheder, saa at man ikke faar det ført igennem og altsaa ikke faar raadet Bod paa den store Mangel, der er paa dette Omraade, og som dette Lovforslag netop tilsigter at raade Bod paa.

Jeg skal nu gøre nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad der er udtalt af forskellige ærede Talere. Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen) ønskede en Ændring i Lovforslagets § 1, hvor det hedder: „For Personer under 18 Aar kan saadan Bestemmelse træffes af paagældendes Forældre eller Værger“. Han mente, det ikke var rigtigt, at Forældrene beholdt en saadan Myndighed over Børnene til det 18de Aar. Det ærede Medlem sagde, at paa det kirkelige Omraade var der en anden Myndighedsalder end paa det borgerlige Omraade. Nu er det at blive begravet jo ikke nogen særlig kirkelig Handling. Det ærede Medlem kan sige, at her tales der om, hvorvidt Gøjstlighedens Medvirkning ønskes eller ikke, og deri kan det

ærede Medlem have Ret. Men alligevel kan jeg nok forstaa det ærede Medlems Standpunkt. Det ærede Medlem sagde, at det var kedeligt og i Virkeligheden mere end det, naar unge Mennesker skulde mod deres Villie være udsatte for, at deres Lig skulde være Genstand for en Behandling, de ikke syntes om. Det kan det ærede Medlem anføre med Rette. Men da det ærede Medlem udtalte dette, tænkte jeg, at det modsatte kunde ogsaa finde Sted. Det kunde jo ske, hvis man gav unge Mennesker fra Konfirmationsalderen eller konfirmerede Ret til at tage selvstændig Bestemmelse, at Forældre med Sorg kunde se, at saadanne unge Mennesker, maaske under Indflydelse ude fra, traf Bestemmelser, som vare Forældrene i høj Grad imod. Det beroligede mig imidlertid, at det ærede Medlem kom til den Slutning, at Bestemmelser i saa Henseende ikke kunde træffes af de unge Mennesker alene og heller ikke af Forældrene alene, men skulde træffes i Fællesskab af Forældrene og de unge. For saa vidt Tingene kunne enes om en saadan Bestemmelse, skal jeg for mit Vedkommende ikke modsætte mig den, men jeg maa dog forbeholde mig at se Redaktionen af et saadaat Forslag nærmere, inden jeg kan udtale mig derom.

Det ærede Medlem savnede dernæst, saa vidt jeg forstod ham, Bestemmelser, der kunde sikre, at den afdødes sidste Villie om Jordfæstelse blev respekteret af Familien. Dette Lovforslag omhandler jo slet ikke Forholdet mellem den afdødes nærmeste og ham selv. Hvorvidt de nærmeste ville respektere hans Testamente, har jeg ikke ment, det var rigtigt at bestemme noget om her, lige saa lidt som nogen saadan Bestemmelse findes i Ligbrændingsloven. Det ærede Medlem mente, at det var smukt, at jeg havde Ligbrændingsloven til Mønster. Jeg mener selv, det var klogt. Det er jo en Lov, der er gaaget gennem begge Rigsdagens Ting, og de Bestemmelser, der bleve truffene for en halv Snes Aar siden i denne Lov, have, saa vidt jeg ved, virket tilfredsstillende. Jeg har ogsaa ment paa dette Punkt, at det var rigtigt at følge Ligbrændingslovens Bestemmelser.

Det ærede Medlem var inde paa Spørgsmaalet om Ret til at tale ved Graven, og det samme Spørgsmaal blev rejst af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds. Ja, det er jo et Spørgsmaal, som meget vel kan rejses og sikkert vil blive rejst, naar vi komme til at arbejde paa en